

Dvisavaitinis iliustruotas Jaunimo Laikraštis

VYTIS

THE KNIGHT

Tomas I GRUODŽIO (DEC.) 17 d., 1915 m. No. 5-6

Prenumeratą, raštus, korespondencijas ir tt. siųsti
"VYTIS", 731 W. 18th Street, Chicago, Ill.

Idėjos Nemiršta.

Idėjos, jei didžios, nemiršta kaip žmo-
nės;

Tik n'eina kaip saulė, be skausmo
karionės:

Jos mėto nekartą žaibus!

Užtat gi, kaip saulė nušvis ant dan-
gans,

Nustelbę diegai dar sveikiaus atsigaus,
Jų vaisius palaimintas bus.

Maironis, Jaunoji Lietuva.

Liudnas reginys plačiuose Egipto tyruose. Kur tik pažvelgsi — vi-
sur įkaitinta smėlinė jurė. Nei medelio, nei žolelės. Nei paukščio, nei
gyvulėlio. Tyla viešpatauja. O vienok ant kiekvieno žengsnio kokios
tai gyvybės pedsakai... Štai stypso iš po smėlio stebinančio didumo fa-
raonų stovylos, žinyčių griuvėsiai, mumijų liekanos, štai riogso kolo-
šališkos piramydos, sfinksai, pridengti amžių paslaptimi... O kas dar už-
nešta smėliu?... Šiandien-gi po tą neapmatomą tyryną tik vėjas smėlį
nešiodamas švilpia.

Matyt, milijonai žmonių per ilgus amžius statė, įtempdami proto
ir kuno jėgas. Bet viskas suiro, į trupinius subirėjo ar tapo apnešta
smėliu. Viskas užmigo, neteko gyvybės. Daug-kas išnyko iš žemės vei-
do. Ir ne vien tik Egipte. Tas pats Assirijoje, Babylonijoje, sename Ryme
ir Graikijoje.

Žmonės dirbo busiančioms kartoms. Savo darbais manė papuosti
žemės veidą. Svajojo apie tobulą laimę. Ir iš to visko tyrai ir griu-
vėsiai...

Dar ne tame baisi nelaimė, kad žlugo miestai, šventyklos, puikiausi
dailės tvariniai. Išnyko vieni — dygo, tverėsi kiti. Bet ardymo jėgos
išsiskverbė ir į žmonijos sielą.

Išminčiai ir pranašai rodė žmonijai kelią, nušvietė jį savo išminti-
sviesybe, šildė žmonių širdis meilės ugnimi. Savo krauju jie apšlakš-

tė žemę dėl laimės visos žmonijos. Bet tamsybių vergai šalinosi nuo jų. Žiauri gyvuliška jėga, neapykanta tiesos, — viskas vienijosi į kovą, kad sutrukdžius užtekėjimą laimės ir tiesos žvaigždės.

Ir veltui žlugo daug prakilnaus pasiėntimo, šventų norų ir troškimų, nors per šimtus metų daugybė dvasios milžinų drąsiai kovojo, kentėjo, vargo vardan busiančios ateinančių kartų gerovės. Rodėsi, užgeso jau paskutinė vilties žvaigždutė.

Ir taip slinko ilgi, nuobodūs tukstančiai metų, o visuotinoji laimė dar nesiartino. Vis dar reikėjo laukti ir kentėti.

Tik štai laike begėdiškos ir baurios puotos Babylonijos karaliaus Baltasaro pasirodė Apveizdos ranka ir rašė ant sienos karališku rumų, ir matė karalius tą ranką, kuri rašė. Ir persimainė karaliaus veidas, juodos mintys suspaudė jo širdį, jo keliai drebėjo, kaip apušės lapai.

Smarkiai suriko karalius, kad atvestų sapnų aiškintojus ir burtininkus. “Kas perskaitys šį parašą ir išaiškins man jo prasmę, tas bus apvilktas karališkais rubais, ir aukso retežis bus ant jo kaklo, ir trečiu valdytojumi bus mano viešpatijoje!

Ir atvyko visi išminčiai ir negalėjo perskaityti parašo ir išaiškinti karaliui jo prasmės. Tada tapo atvestas Danielis, Augščiausiojo Dievo pranašas, skelbėjas amžinos tiesos, buvęs nemalonėje karaliaus.

Ir tarė Danielis karaliui: “Tavo dovanas palieku tau ir pagarbą atiduok kitiems, o parašą tau perskaitysiu ir jo prasmę išaiškinsiu”:

Karaliau! Augščiausias Dievas suteikė tavo tėvui Nabuchodonosorui karalystę, didybę ir garbę, bet kada jo širdis sušiurkštėjo ir siela su akmenėjo, — jis neteko garbės... iki nesuprato, kad žemės karalią valdo Visuaugščiausias Dievas. Ir tu, jo sunus, nesuminkštinau savo širdies... Dėlto ir atsiųsta yra nuo Dievo ranka ir parašytas šis parašas. Ir štai ką jis reiškia:

—“**Mane**” — suskaitė Viešpats tavo karalystės dienas ir pribagė ją.

— “**Tekel**” — pasvertas ant svarstyklių ir atrastas lengvesnis.

— “**Pares**” — padalyta tavo karalystė ir atiduota priešams.

Paskiau pranašas perskaitė baisią Dievo teisybės ištarmę — puolimą viešpatijos — kaipo butiną pasekmę blogų darbų pačio karaliaus Baltasaro.

Suprato senasis pasaulis, kad Babylo no likimas tai ir jo likimas. Pajuto, kad ta skaudi pamoka buvo taikinta visai žmonijai, visoms tautoms.

Ir nusiminė pasaulis. Pamatė, kad laimė jam neprieinama, ir nu-liudo... Taip ir jautė žmonija, kad režisorius tos baisios tragedijos — toji piktoji dvasia, tamsybių karalienė, kad ji stato ant scenos tą visą gyvenimo tregediją.

Tarp skausmų karionių slenka šimtmetis po šimtmečio. Žmogaus sielai darosi angšta, neramu. Chaotiškos jėgos persekioja ją, neduoda jai ramybės. Paskutinė viltis, kad ateis Didis Karalius, Išvaduotojas žmonių giminės iš dvasinės vergijos, Ramybės Kunigaikštis, kaip kad skelbė daugybė pranašų ir kaip Rašte buvo parašyta.

Ir neapsivilė...

Nepaprasta šviesa nušvito dangus. Ir nužengė iš augštybių angelas ir apreiškė išsilgusiai žmonijai didį džiaugsmą: užgimė jums šiandien Išganytojas, Kurs yra Kristus Viešpats, Dovydo mieste. Ir tas jums ženklas: atrasite kudikį vystyklais suvystytą ir paguldytą prakartėje.

Ir koks Kudikėlis! Koks malonus Jo veidelis! Kokios stebuklingos, viską permatančios Jo akys. Jos permato visus žmonijos vargus ir nelaimes. Jos mato ir supranta visą pasaulį. Viską mato. Mato visas gyvenimo baisenybes. Mato nusidėjusį pasaulį ir vienok myli jį. Iš Jo akių trykšta pasaulin begalinės, visus raminančios meilės spinduliai. Mato Jis pasaulio kančias ir rengiasi paimti jas ant Savęs.

Ramiai Jis žiuri į pasaulį. Kaip galingas laivas neriasi į vandenyno bangas, taip Jis puola į pasaulio vargus, nes Jo pašaukimas pastatyti, pasaulyje Viešpaties namus, namus teisybės, meilės, ramybės, liksmybės.... Ir nori Jis įvesti į tuos namus visus apsunkintus ir nukriaustuosius.

Ir ėjo Jis pasaulin. Ėjo prie kenčiančiųjų, vargstančių ir žustančių tamsybėse. Nešė jiems viešą.

Eidamas pasaulin Jis žinojo, kas Jo laukia... vienok ėjo. Žengė per tamsybių miglas erškėčiuotu keliu. Nušvietė sau kelią dieviškos teisybės ir meilės spinduliais.

Atešė pasaulin iš Augštybių tris dvasios Karalienės: Tikyba, Viltį ir Meilę ir ieškojo joms apsigyvenimui vietos širdyse žmonių, visumenės, tautų, viešpatijų, visos žmonijos.

Nors Jis ir tapo nukryžiuotas, bet tamsybių galybė, suirimo dvasia, turėjo nusilenkti prieš šviesą. Žmonijai kelias tapo nurodytas, nušviestas Tikybos, Vilties ir Meilės spinduliais, aplaistytas dieviškojo kraujo lašais. Beliko tik eiti juomi. Eiti prie amžinos tobulos laimės.

Ir atbudo, kaip iš sapno, milijonai prakilniausių žmonijos sunų. Pasiėmė Kristaus mokslu. Kaip galinga jurių banga plauja, graužia žemės krantus, taip krikščionija puolė ant, pastojusios kelią prie šviesos, tamsybės-stabmedijos. Ne karvedžiai krikščionims vadovavo, bet šventa Tikyba. Ne turtus, žemės gerybes pergalėje jie matė, bet amžinosios tobulos laimės Viltį. Ne plieno kardų jie kariavo, bet Meilės vilyčiomis varstė stabmeldijos širdį.

Vardan dvasinio žmonijos atgimimo, vardan atnaujinimo žmonijos gyvenimo kovojo krikščionija su stabmeldija per tris amžius. Kietas, amžiais surambėjęs buvo pastarosios kevalas, bet neišlaikė Meilės spindulių karščio ir.. sprogo. Bet tik kevalas. Didumos branduolys dar ir šiandien neinkantintas, šaltas. Dar ir dvidešimto amžiaus "stabmeldija" turi milijonus pasekėjų. Visų širdys-branduoliai yra šaltos. Ir to pasekmės labai liudnos. Ar daug laimingų žmonių? Ar daug užganėdintų savo kasdieniniu gyvenimu? Ar daugelis žino, kam čia vargti, kentėti, pasišvesti kitų labui? O dabartinis baisusis Europos karas?! Ar jis reiškia tautų vienybę, žmonių brolybę, luomų lygybę? Kur silpnesniųjų teisės? Kur jų užtarymas? Ant galo, ar krikščionijos darbas jau atliktas, užbaigtas? Ar viešpatauja santaika ir ramybė? Rodos dar ne.

O jei dar ne, tai, broliai, šveiskime savo protus Kristaus mokslo šviesa, gaivinkime savo sielas skaisčios ateities Viltimi, kaitinkime savo širdis Meilės spinduliais, o galime buti tikri, kad šie 1916 metai ir tolimesnis mūsų gyvenimas bėgs kuolingiausiai, nuo mūsų dvasios nukris tamsybės retėžiai, mūsų siela bus pilna šventos ramybės.

K. Rymunas.

Lietuvos Vyčių Išdirbinių bei Dailės Paroda

Worcester, Mass.

Atsidarys ir tęsis per tris dienas

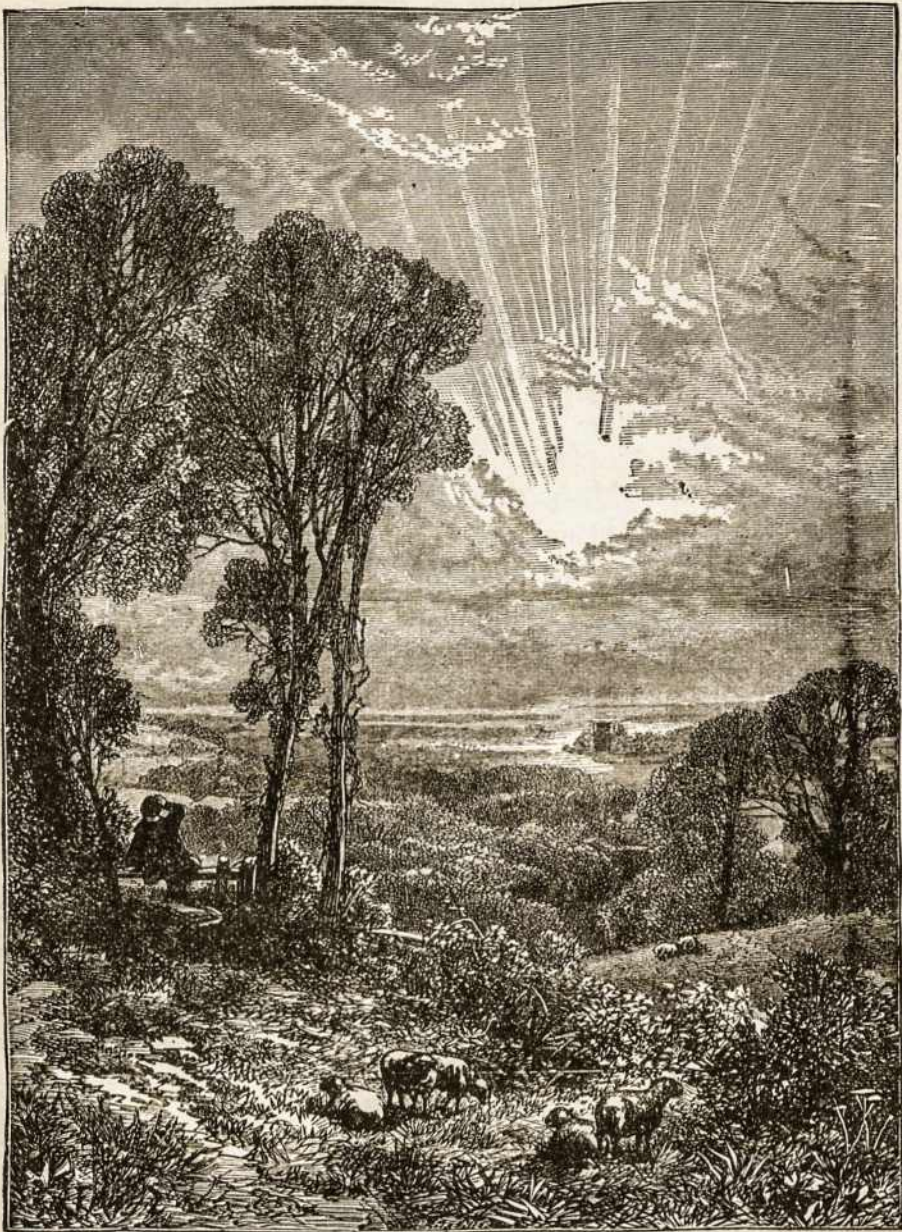
27, 28 ir 29 dieną Gruodžio

Šios rušies paroda yra pirmoji Suvienytose Valstijose. Kviečiama visus Worcesterio ir aplinkinių miestų lietuvius atsilankyti ant šios parodos. Daug triuso ir pinigų yra padėta jos surengimui ir ištikro ji bus graži, įdomi ir pamokinanti.

VARPAS IR JO ŠERDIS.

Sykį tarė šerdis varpui: "Kas iš tavęs, kad tų sudužęs jau".
"O kas mane sudaužė, jeigu ne tu?" atšovė šerdžiai varpas.
Visi už savo kaltę kaltina kitus.

Antanas K. Losius.

Gružu, ramu mus Lietuvoje
Po pievas vaikščioti žalias;
Brangioj ramybės valandoje
Linksmu ten buvo įvalias!

Bet kįlus karui, kas beliko?—
Vien kraujo, ašarų klanai!...
Vaizdai gražieji jau nupliko...
Oi spaudžia Ją sunkūs vargai!...

L šilelis.

Rudenyje.

Nebžydi jau gėlės, net lapai nukrito,
Apnuogintos grios visai.
Nebgieda nei paukščiai ir jie jau nutilo.
Vėjalis gan pučia šaltai.

Tik varnas juodasis čia vienas beliko;
Jis krankia nuo speigo piktai;
Nei vanag's neblaksto: jį šalčiai sutiko —
Nuleisti jo platus sparnai.

Vaikučių gi nosys nušalę, nuraudę;
Nebskamba jų garsas dainų.
Jie savąją bandą seniai but uždarę,
Bet bijo beržinės tėvų.

Namie gaspadorius, nešiojęs sermegą,
Pamainė ją kailiu avių.
Ir pirštinės baisiai jo ranką pamėgo.
Pabugo didžiųjų šalnų.

Tik jaunas bernelis, balnodamas žirgeli,
Nebijo nei šalčių pikty.

Išjoti jis turi į svetimą šalį,
Nors baisi tamsybė naktų!

Apleisti tėvynę vien gaila vaikynui —
Mylėjo jis ją amžinai.

Bent kiek ir skaisčiųjų gailėjos merginų,
Juk žaidė nekartą bendrai.

“Sudiev!” tik ištaręs, “sudiev jau tėvynė!”

“Aš greitai sugrįšiu atgal!”...

Bet kilus štai kariui, prieš kardą krutinę
Atstatė!... Ar grįš jis?... O gal?...

L. Šilelis.

19-XI 1915 m.

Lietuvos Reikalai ir Amerikos Jaunimas.

Draugai ir draugės, valanda jau prisiartino. Mums laikas atbusti.....

Ašaros, karčios, gailios ašaros bįra Lietuvos padangėse. Lietuvos jaunimas, mūsų broliai, sesutės, draugai ir pažįstami, patekę žiauriosios karės sukuryne, verkia ir vargsta. Mūsų senukai dėjuoja-vaituoja. Gimtynės kadaise gražus vaizdeliai sunaikinti karės slibino, pavirsti į pelenus ir dulkes.

Raudos, skaudžios, liudnos raudos garsai skliejasi po Lietuvos kaimus, sodžius, laukus ir girias.

Nesenai dar laiminga Lietuva savo jaunimo linksmomis dainomis, gyvumu, prakilniū veikimu, šiandieną palydi savo viltį — jaunąją kartą į karės mušius, palydi į svetimą rusų šalį, atsisveikina su ja.... gal ant visados.

Neatjaustumem savųjų brolių ir sesučių vargų, jei šiandieną besilinksmindami Amerikoje, bežaisdami, bekeldami puotas, net užuojautos žodžio netartume tiems savo draugams, kurie gal stovi ties baisiosios pražūties žiotimi.

Bet ir užuojautos šiandieną jau permaža. Jau reikia darbo ir nelengvo darbo. Lietuvos Vyčiai, mūsų privalumas šiandieną viešai pasakyti, kad mes jau subrendome ir sykiu su visa lietuvių tauta rupinsimes Lietuvos likimu.

Tegul mūsų vyresnieji broliai, tautos veikėjai neužmiršta, kad šalė jų randasi dar viena pajėga, jaunimo galinga dvasia, Lietuvos, šiandieną sunaikintos, laimingasis rytojus.

Į politiką mums, jaunimui, neprivalėtų kištis ir mes ten nelisime, ant kiek toji politika nepalies arčiau visos Lietuvių tautos gerovės. Į srovių varžytines, į partijų ginčus mes šiandieną turėtume žiūrėti šaltai, nes mūsų, Lietuvos Vyčių, tikslas ne linktiniavimai dėl garbės, vadovavimo, bet apšvieta ir lavinimosis. Bet kuomet tos partijos panorės busimajai Lietuvos tiesti pamatus, neatsisakysime nuo bendro darbo, bet dar pareikalausime, kad ir mūsų, jaunimo, darbo pastangoms būtų pavesta nepaskiausi vieta.

Valanda tojo sunkaus darbo jau artinasi. Lietuvos veikėjai sudaro Lietuvos gaivinimo pamatą, Amerikos lietuviai garsiai prabilo apie visų lietuvių vienybę, bendrą darbą Tėvynės labui. Norima suieškoti būdų, kaip Lietuvą geriaus sušelpiti, kokiais keliais jai iškovoti laisvę. Visos lietuvių partijos stengiasi sutarti. Ar toji sutartis įvyks, ar ne, tai kitas klausimas. Vieno dalyko mes trokštame — tai laisvos Lietuvos, mūsų jaunųjų draugų gerovės ir viso, kas šiandieną Lietuvoj sunaikinta atstatymo. Ir vardan to Lietuvos Vyčiai turi pasistengti, kad visuose tarimuose, sutartyse, tautos labui daromuose, būtų atstovaujama Lietuvos Vyčių organizacija, kaipo jaunimo draugija, kuriai rupi savo tautos reikalai.

Turime savo atstovą Tautos Taryboje, šioku ar tokiu budu prigulime prie visuomeniško veikimo, tad lietuvių visuomenė neturėtų užmiršti Vyčių ir juos atstumti nuo visiems brangaus darbo. Lietuvosgi Vyčiai neturėtų nei ant valandelės užmiršti, kad jie yra tikrais tėvynainiais ir visus meginimus nustelbti Vyčių veikimą, turėtų sutikti pasipriešinimo banga, ir viešai visiems pasakyti, kad joku budu neatsisakys nuo Lietuvos ir jos jaunimo gelbėjimo darbo.

Lietuvos Vyčiai, sukruksime, subruksime! Lietuva mus laukia, mūsų draugai pagelbos nuo mūsų šaukiasi.

Dar šiandieną stokime prie darbo!

Tegul mūsų "Vytis" painformuoja mus, kas daroma ir veikiama Tautos reikaluose, kaip atstovaujama Lietuva Amerikos jaunimo.

Tik pasirupindami Lietuvos ateitimi, ne į ginčus, barnius gilinkimes, bet rimtai pasidarbuokime savo brolių ir sesučių gerovei.

Pasistengkime savo laimėjimus užlaikyti, prie naujų žengkime.

Šiuomi svarbiuoju momentu stokime visi kaip vienas į darbą, veikime, tegul niekas nesako, kad Amerikos jaunimas, Lietuvai vaituojant, vien pasilinksminimais gyvena. Ne, tos nuoskaudos mums nepadarys mūsų visuomenė, nes ir mes, gal labiau už kitus savo nuvargintos tėvynės reikalais sielojames.

Priminkime mūsų visuomenei, kad L. Vyčių skriausti negalima, atstumti nuo prakilnaus darbo ji neturi tiesos, dar turėtų pasirupinti, kad jaunimas būtų labiau intrauktas į visiems mums brangų reikalą.

Nuo šiandien Lietuvos Vyčiai jau neturi būti laikomi užpakalyj. Nuo šios valandos jau mes esame Lietuvių visuomenės dalis. Tad leiskite mus prie bendro stalo, nežiurint, ar ten busime vargais pavalgydinti ar laime prisotinti.

Savo Tėvynės reikalais rupintis turime tiesą. Niekas jos nuo mūsų negali atimti. Augščiausiojo mums duota ta šventa priedermė.

Draugai ir draugės, Lietuvos Vyčiai, išpildykime savo privalumą. Atsišaukime ant savo draugų balso Lietuvoje ir padirbėkime, kaip galėdami, išmanydami jų vargų palengvinimui.

Bendrai su visa tauta šiomis svarbiuoju momentu, susitelkę kupon, stokime darban.

Vyčiai, negaišinkime laiko, pradėkime Lietuvos gavinimo darbą tuojaus.

Lietuva mūsų pastangų neatmes, lietuviai mus sutiks su praties-ta ranka.

Tėvynė laukia!

J. A.

IV-oji Lietuvos Vėjų kuopa, prie Dievo Apv. parap., Chicago, Ill.

ILGĒSYS.

A. Aleksandravičius.

Andante.

Bēg - ānu sku - lai i gi - re - le dnt mi -
 Pa - ies - ko - ti tos lai - mu - zēs dar - jau
 nu - tēs... nu - tēs!... Po bor - ze - līs pa - ukt
 snē - līs Vēl ra - šy - ziau - Gal nau - jes - ne
 ten dai - ne - lē Ga - gā - min - čiau... min - čiau...

Ilgēsys.

Bėgčiau skubiai į girelę
Ant minutės...
Paieškoti tos laimuzės
Dar jaunutės!....
Po berželių paunksnėle
Vėl rašyčiau —
Gal naujesnę ten dainelę
Pagaminčiau...
Ten girdėčiau, kaip paukšteliai
Gražiai čiulba....
Po gireles garsai plenta,
Skamba — ulba!....
Tarp krumelių žalių lapų
Aš sėdėčiau,
Kaip srauniai teka upelis
Vėl regėčiau....
Nors šakelės tų medelių
Gal priglaustų,
Arba tyras vandenėlis
Mane baustų,

Kad apleidžiau savo šalį
Prigimtinę.
Kad aš klydau į tą žemę
“Piniginę”....
Toli vienas nuo savųjų
Štai pietuose,
Sukuryn minčių įpuolęs,
Verpetuose.
Vis ilgiuos savos Tėvynės
Ir dėjuoju,
Kam reikėjo nuo jos skirties
Aimanuoju....
Kaip but miela, jei galėčiau
Į Tėvynę
Dar sugrįšti ir gaivinti
Sau krutinę.
Džiaugties tiktai aš galėčiau
Tarp savųjų,
Tar varguolių savų brolių
Mylimųjų!....
A. J. Jokubavičius.

SAULUTEI NUSILEIDUS.

Saulutė jau leidos ir varpo garsai
Nutilo... bet aidas dar užė liudnai.
Lakštingala medyje sėdi augštai,
Dainuoja maloniai, liudnai ir graudžiai...

Bet štai ir tos giesmės nutilo visai,
Mėnulis pakilęs jau žiuri drąsiai!
Rods viskas sumigo... vien dvasios tiktai
Baugina, grumuoja, jos žiuri šaltai...

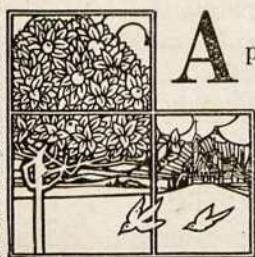
Ir šiaurės vėjalis papučia lėtai,
Žvaigždutė dangaus, rodos, krinta antai ;
Ir tą tu naktį tiktai tēmatai,
Kol miegas nepaverg.... — saldieji sapnai!...

L. Šilelis.

Brangusai Indelis.

(Fantazija)

Apaugusi juodais kupstais ir garbinuotais kadu-
giais kalva. Tarp kupstų kur-ne-kur baltuoja
akmenys. Nuo rytų į vakarus eina išmintas takas.

Ties galva maloni dangaus mėlynė, bet apsi-
dairius aplink, — baisu!..... Kur tik pažiuri, vien
tamsios girios, miškai, krumai, dygus erškėčiai,
pelkės, slankiai ir bedugnės.....

Trupuči toliau, išgraužęs gilią vagą žemės krutinėje, čiurena sau
tyras upeliukas; čiurena jis be paliovos link tolumoje juoduojančio
aglyno ir ten kaž-kur išnyksta....

Štai iš erškietyno išlindo pailsęs jaunikaitis. Jo kruvinos kojos,
sudraskytos rankos, dulkėmis apneštas veidas ir šlapi nuo prakaito
gelsvi plaukai liudijo, kad turėjęs vargingą kelionę. Dešinėje rankoje
jis laiko dručiai suspaudęs gražų kristalo indelį, — gi po pažasčia
— apdriskusią, parudusiais lakštais didelę knygą. Paėjęs dar keletą
žingsnių, apsistoja ir kvaitosi, lyg kad ieškodamas pagelbos. Jo šir-
dis smarkiai plaka, krutinė kilsnoja, gauda kvapą....

— O Viešpatie, mano Viešpatie! — sudėjavo jaunikaitis, — siun-
tei Tu mane ton taip vargingon kelionen.... suintei.... bet kuomet bus
galas tai mano kelionei?!.....

Ir vos tik tai ištarė, jo galva nusviro, kojos pradėjo linkti, ir
jau-jau buvo bevirstas.... Bet jis nepavirto; jam dar nelemta buvo
pavirsti.... Tos pačios spėkos vėl sugrįžo jo sanariuosna....

Pastovėjęs dar valandėlę, apsidairė, nusišluostė aprasojusią
šaltu prakaitu kaktą ir vėl nužingsniavo sau vakarų link, link to-
lumoje žibančio upeliuko.

Štai jis jau pasiekė ir krantą. Pasilenkė ir pradėjo vilginti
tyrame vandenėlyj savo sukepusias lupas; bet siurbtelėjęs atšoko ir,
lyg-kad paragavęs uksuso, susiraukė, pasipurtė.

— Argi tai galimas daiktas, — tarė sau sunkiai alsuodamas
jaunikaitis, argi tai galimas daiktas, kad mano Viešpaties viešpatys-
tėje tekėtų vien tik kartybių ūpeliai....

— O saule! saule! — užkimusiu balsu sušuko jis, — Tu iškepinai mane lupas, tu išdeginai pievas, sugruzdinai laukus; tu išdžiovinai šaltinius, tu išdžiovinai gaivinančius upelius, kodėl-gi neišdžiovinai ir šio upelio?!.... Kodėl-gi tik šiam vienam lemta amžinai srioventi?!...

Bet nieks to jo šauksmo neišgirdo, nieks jo nepasigailėjo. Išplusta saulė dar labiau pradėjo kaitinti.... upeliukas dar labiau srioventi....

Prošali praėjo keletas kitų tokių pat jaunų keleivių. — Skubinas!.... kad ir pailsę, bet bėga, — tarė jis, — keliauja ieškodami laimės... Jie teipgi nuvargę, bet ant nuovargio nesiskundžia.... Nevieta man čia tunoti, nevieta! Milionų—milionai jau mindžiojo šį pilką dulkėtą taką; šimtais, tukstančiais seka jų pėdomis; ir milijonai seks.... milijonai dar keliaus šiuo aštriu taku!..... Turiu ir aš keliauti, turiu: mes visi turime keliauti.....

Užsidengė delnais akis ir valandėlę giliai užsimastė. Antgalo, pasiėmė nuo žemės savo knygą, pažiūrėjo ant savo kruvinių sustingusių kojų, liudnai palingavo galva ir vėl nužingsniavo sau.... vėl išnyko tankumyne....

* * *

Keleivio takas kas-kart darosi vis aštresnis ir sunkesnis. Iš abiejų šalių tęsiasi krumai erškėčių, kurie nuolatos braižo nelaimingojo veidą ir drasko jo krutinę... Aštrus akmenys žeidžia jo suvargusias kojas.... Spėkos jau silpsta, širdis džiusta ir viltis gesta, vysta...

Bet štai papučia lengvas gaivinantis vėjalis, takas darosi lygesnis, erškėčiai pradėda retėti ir vėl keleivio sieloje atsigauna viltis...

— Ar aš sapnuoju, ar ką? — su nusistebėjimu tare sau jaunikaitis.

Prieš jo akis tęsiasi plati aikštė — pieva. Kaip tik akys gal užmatyti, žaliuoja šilkinė žolė. Šimtai sidabrasparnių plaštakėlių tik lakioja, tik mirga po ją ir, lakiodamos nuo vienos gėlės ant kitos, geria malonų jų kvapą. Tai šen, tai ten triška tyro gaivinančio vandenilio šaltinėliai; o netoli jų, ant žolės voliojasi jaunos mergaitės ir jaunikaičiai. Visi jie linksmus visi laimingi.

Suvargęs keleivis žiuri į juos.... Lyg ištraukta iš vandens žuvytė kad žiopčioja, taip ir jis sukepusiomis lupomis smarkiai gando tą taip neišpasakytai malonų iš pievos atplaukiantį kvapą. Juo labiau jis žiuri į juos, juo labiau jis trokšta būti šių laimingųjų draugystėje.... ir seniai jau is but pasileidęs link jų, jei ne augšta tvora, užkirtusi jam kelią.

Toli, toli ore matėsi juodas taškas, kurs kas-kart vis didinosi, artinosi ir antgalo visai aiškus pasidarė. Buvo tai ne kaskits, kaip tik žavėjančios grožės moteris, moteris labiau panaši į angelą, negu į moterį. Jos šviesrožės plevesuojanti rubai, žerintis deimantais kaspinėlis, kurs perjuosė jos šviesiai geltonus plaukelius, ir veidelis, tarsi koks magnesas — traukte-traukė. akį.

Jaunikaitis-gi lyg stabu ištiktas, nesijudino iš vietos; jis žiūrėjo į ją, žiūrėjo..... ir juo labiau žiūrėjo, juo rodėsi jį jam gražesnė ir meilesnė.

— Ką aš matau?! Argi tai būtų sapnas? — prabylo jis.

— Ne mielasai, tai ne sapnas; — tarė užžavėtam jaunikaičiui šypsodamosi moteris, — tu matai saldybės, linksmybės, meilės ir laimės deivę..... Kiekvienas manęs ieško, bet neranda... Aš-gi tave pamylėjau, aš pati pas tave atskridau; tad eikš pas mane, eikš, — tarė jį, tiesdama jam savo rankas.

Ir jaunikaitis lyg be sąmonės slenka prie jos artyn, artyn....., bet štai tvora sulaiko jį....

— O varge, mano varge! — sušuko jis graudžiu balsu.

— Perlipk per ją! — ragino deivė.

— Kaip-gi aš galiu perlipt, kad ji yra toki augšta, neperlipama!

— Kibk į tai, aš tau pagelbėsiu, — tarė moteris permetusi per tvorą savo skaiščių rubų skverną.

— Bet kaip man kibti, kad negaliu paleist iš rankų šio brangaus indelio?!.....

— A—a! tai tu savo indelį myli labiau už mane... Jei taip, tai sudiev tau!..

Ir jau buvo beskrendanti sau, bet jaunikaitis lyg vilyčia peršautas užkimusiu balsu sušuko:

— Palauk, o mylimoji, palauk! Pasigailėk..... Dad vieną žodelį turiu tau tarti.

— Sakyk.

— Šis krištalo indelis nėra mano, jis yra mano Viešpaties.. Negaliu aš jo numest, ne!..... Aš turiu saugoti jį labiau, neg akį mano kaktoje ir sugrąžinti nesuterštą, sveiką.... turiu sugrąžinti Jam tokį, kokį Jis man davė....

Ši žiūrėjo į jį savo mėlinomis akimis ir šypsojosi. Ji matė jauno keleivio nuovargį, ji jautė jo baisy troškulį ir jį žinojo, kad jis yra silpnas.... Ji numanė, kad jis atsižadės visko, bi tik prisiglaudęs prie jos krutinės, bi tik buti jos glėbyje.

— Jei nenori atsiskirti su savo indeliu, — tarė jam moteris — deivė, — tad negaišuok, mesk savo indelį šion pusėn tvoros, ant minkštos žolės, ir eikš pas mane..... paskui... vėl galėsi pasiimti....

Ir štai apsvaigintas gundinančiais vaizdais, jaunikaitis mėtė šalyn savo suvalkiotą knygą, eina artyn prie tvoros... iškelia drebančiomis rankomis savo krištalo indelį.... jau, jau, užsiskėtęs mesti.....

— Stok! Ką darai?! — sušuko kitas praeivis, — Argi nematai kad toji tvora yra tavo paties sąžinė?!..... Ši nėra tikroji laimė, ji yra tik laimės šešėlis.... Ji nuo tavęs vėl pabėgs.... — ir taręs tai, vėl nuėjo savu keliu.

Jaunikaitis sudrebėjo. Jo veidas išbalė, nuleido žemyn savo iškeltą ranką ir pats nežinojo kas su juo darosi... Jo akyse darėsi tamsu, galvoje maišėsi visokios mištytys. Žiuri jis ant laimingųjų, žiuri; jis mato tuos gaivinančius šaltinius, kur galėtų suvilgyti savo sukepu-

sias lupas, užgesinti savo neišpasakytą troškulį, bet baimė pakirto jo galę, atėmė visas jo spēkas.... Jis stovi lyg tuinas*), žiuri tik ir laukia kaž-ko..... abejoja.

Ana tuo pačiu taku ateina mergelė ir jaunikaitis. Jie taip pat suvargę, pailsę.... Deivė paliekt neapgalimą jauną kelevį ir ištiesusi savo raganiškas rankas skrenda vilioti anuos. Anie-gi, pažiūrėję valandėlę į minkštą žaliuojančią žolę, meta savo indelius ir glaudžiasi prie deivės.... Bet nelaimei... jų indeliai sudužo, sutrupėjo į mažus šmotelius.....

— O apgaulingoji daile! — sušuko regėdamas tai kelevis. — Tu tik paviršutiniai išrodai daili, minkšta, bet po savim turi paslėpusi kietus akmenis... Dabar jau suprantu, kad tu neesi toki, koki išveizi.... O prakeikta saldybė! Savo skoniu tu patinki gomuriui, bet nuodiji kuną ir žudai sielą... tu užžiebi krutinėje ugnį, išplėsi širdį ir atiduodi naguosna savo sesers, žiauriosios meilės.... Ah! meile, galingoji meile! argi tai tu butumei laimė? — Taip, tu esi laimė, saldžiausia už visas saldybes, gražiausia už visas gražybes. Bet neilgai žmonės tavimi džiaugiasi, ne... Po metų, dvejų, trijų tu ištirpsti — išnyksti, lyg druska vandenyj, lyg ledas ugnij: išnyksti ir savo vietoje palieki tik klanus ašarų ir kartybių. Nenoriu tokios laimės, ne.... Nereik man tavęs!

Ir mostelėjęs ranka, nužingsniavo sau. Dar kartą buvo sustojęs ir atsigrėžęs užpakalyn, bet pakratė galvą ir vėl keliavo savo taku.

* * *

Takas sukasi dešinėn į kalnelį. Truputi toliau puošia gaubą dailųs medžiai, o už tų medžių girdėtis šniokštimas sriaunaus upelio. Antai šale tako stovi dailus akmuo ir ant to akmens parašas, "PER ASPERA AD ASTRA". Prisiartinęs prie šio, jaunikaitis truputi atsiremė ir užmetė ant aiškaus parašo savo žvilgsnį.

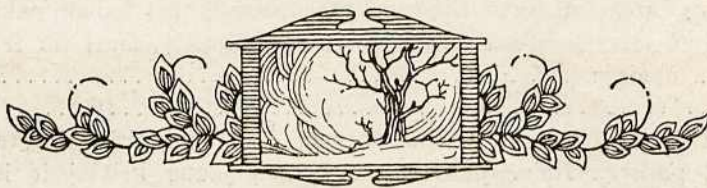
— Taip, per erškėčius prie žvaigždžių.... — tarė jis — prie garbės. Tikiu aš... viliosis... Gal jau neužilgo bus galas tos mano vargingos kelionės. Po valandėlės gal jau atkeliausiu prie amžino atilsio.... gal neilg-trukus jau aš džiaugsiuos tikra laime.... amžinai..... Skausmai, vargai ir ašaros nors silpnina jaunutį kelevį, bet jis nėra nelaimingas. Jis nors dar amžinos laimės nepasiekė, bet jau jaučia ją.... Viltis stiprina jį ir saldina jo kančias. Visi apleido jį, paniekino, ir tik viena viltis tebdraugauja jam, ji jo neapleido dėlto, kad turėjo omenyį savo Viešpatį, dėlto kad nepražudė savo indelio.

Gintaras.

19 — VIII — '12
Montreal, S. L. C.

*) Stulpas.

Jaunystė.

Sss... girdit, kaip muzikos garsas
Liudną melodiją pina?
Cit... jaučiat?... Žavėjantis balsas.
Sielą jaunutę kankina.....

Oi, vargin' ją, vargin ir gnaibo
Skaudų balsai!... Viltis nyksta...
Ji blanksta, it ištikta žaibo,
Alpsta, atgyja, vėl vysta....

Kaip blaškos jinai, kaip ji daugos,
Dreba, it topolio lapas;
Štai trunkosi viena ir graužias,
Mato netoli, rods, kapą!....

Ir kas ta melodija, lyra?
Daug juk dėl josios nerimsta,
Ne vieno gal ašaros bira,
Kiek dėl jos laimės nuvysta!....

* * *

Ta lyra, tai yra jaunystė,
Muzikos garsas — jos meilė.
Jaunystė, kaip sako, paikystė,
Tragijų teik' visą eilę.....

L. Šilelis.

Kun. F. Kemėšis

Žymus lietuvių publicistas, visuomenės veikėjas, "Darbininko" redaktorius ir Vyčių budintojas.

Prakalbelė.

Pl-ės M. Dailidaitės kalba, pasakyta 14 d. lapkričio II kuopos vyčių susirinkime, Lewiston, Me.

“BROLIAI VYČIAI ir SESUTĖS VYTĖS!

Kad išreikšti savo nuomonę apie vyčius, tai turiu pradėti nuo žolinų darželio, kuris ypatingai mus sesučių yra numylėtas. Darželis anksti pavasarį, kovo mėnesyje, ir darželis vasarą, — koks skirtumas? Anksti pavasarį nieko jame daugiau nėra, kaip tik plikas rožių kėro stiebas ir keli kėrelei rutų, kurie užgauti žiemos šalčio išrodo pageltę pajuodę ir po jų juoda nešvari žemė. Bet pažvelgkime į darželį vasarą!... Vasarą garbinuotos rutos lyg kokis miškas žaliuoja; rožių kėras visas apsilpęs žiedais stovi lyg gražiai pasipuošus mergaitė ir lieja ap link save malonų kvapą.

Prie tokios pražydušios gėlės mūsų tautos darželyje galima prilyginti mūsų vyčių organizaciją. Pažvelgus keletą metų atgal į tą mus tautos darželį ką mes jame gero matome? — Matome nekurius savo brolius ir seseles, kurių sielos užgautos nešvarios ir neapikantą skleidžiančios literatūros, lyg tos rutelės užgautos šalnos, pageltonovo, nuvyto ir tuom tik teršia mūsų tautos darželį savo nešvarios literatūros nuodais. Bet štai šale to nešvarumo, šale tų nuvytusių ir pageltusių rutelių ir rožių išdygsta gražiausi gėlelė, tai yra L. Vyčių organizacija, kuri savo grožė ir malonumu patraukė prie savęs tukstančius dorą ir blaivaus jaunimo. Tos pražystančios gėlės mūsų tautos darželyje yra tai vyčių organizacijos nariai, kurie puošia mus tautos darželį. Tą matydami mūsų priešai pradėjo pavydėt vyčiams tos laimės, bet negalėdami jos atimti, pradėjo visokiais budais šmeižt, koliot. Ir ką gi mes į tai turime atsakyti?! Ar mes turime taip pat elgties su savo priešais, kaip jie su mumis elgiasi? Ne, broliai ir sesutės! Mes neturime but blogesni už tą gėlelę, kuri iš nešvarios žemės išduoda puikų žieda. Todėl, jeigu mes vyčiai norime but kaipo tos gėlelės, pražydušios mūsų tautos darželyje, tai mes už visus tuos nešvarumus, kuriuos ant mūsų drabsto mūsų priešai, turime atsakyt gerumu ir mandagumu.

Žinoma, jeigu kur yra skriaudžiama teisybė, mes vyčiai negalime tylėti. Turime stoti drąsiai ir ginti ją, bet ginti mandagiai. Ir taip darydami mes, vyčiai, busime lyg tos gėlės mus tautos darželyje. Taip elgdamies galime tikėtis, jog išnyks iš mūsų tautos tie nešvarus viens ant kito užsipuldinėjimai.

Taigi, broliai ir sesutės, jaunieji draugai, kas geidžiate mūsų tautą ateityje matyti šviesią ir kulturingą, kas norite but didvyriais mūsų tautos pakelimo iš to nešvarumo, kurį paskleidė netikus laikraštija, kas nesidrovite kataliko vardo, kas norite kęst paniekinimus dėl Kristaus vardo už aiškų jo išpažinimą, kas norite but sunumis ir dukterimis Kristaus Bažnyčios! Tuos visus kviečiu but L. Vyčių organizacijos nariais.

Vytis.

Kodėl Aš Negeriu.

Aš negeriu todėl, kad alkoholis, pradėjus nuo geriausio šanpano iki aršiausiai degtinei, kuria, anot žmonių pasakos, mulams kojas mazgoja, yra gyvi nuodai, kurie numarina žmogaus protą, suparaližuoja jausmus, apkvaidina sąžinę, o gyvuliškiems palinkimams duoda daug laisvės ir galybės.

Aš negeriu todėl, kad gerdamas per ištisus keturius metus tris-kart pasigeriau. Tie trys pasigerimai bemaž ką man gyvenimą sugriovė, atėmė sveikatą, sutrumpino atmintį, atėmė norą siekti prie augšto idealo, kurį man Apveizda skyrė.

Aš negeriu todėl, kad yra 5,000,000 įsitraukusių gerikų, kurie as jokios vilties jau nėra.

Aš negeriu todėl, kad netikiu, kad bravaras ir jo antrininkai turi teisę smaugti penkius milijonus nelaimingų aukų savo vergijoje.

Aš negeriu todėl, kad alkoholio bernai sumoka tik vieną "padotkų" 230,000,000 kas-met.

Aš negeriu todėl, kad alkoholis stumia žemėn 700,000 asmenų diena-dienon.

Aš negeriu todėl, kad tik mano miesto lietuviai prageria 200,000 kasmet.

Aš negeriu todėl, kad tik už tuos pinigus, kuriuos mano miesto lietuviai prageria, galima įsisteigti geriausią kolegiją, kur šeši šimtai lietuvių jaunimo galėtų ieškoti sau mokslo. Tai tik už vieną metų pragertus pinigus! O už dviejų metų pragertus pinigus toki kolegija atsirastų ir galėtų užsilaikyti per pirmutinius dešimt metų. (Mano mieste yra apie 3,000 lietuvių).

Aš negeriu todėl, kad tik mano miesto lietuviai už pragertus pinigus galėtų kiekvienam ligotam lietuviui mokėti po \$15.00 savaitėje, o mirus po \$5,000 kiekvienam.

Aš negeriu todėl, kad negeria paukščiai, negeria gyvuliai, negeria net ir, atsiprašau, kiaulė.

Jeigu alkoholis būtų taip gardus, kaip duona—negerčiau. Jeigu alkoholis būtų taip brangus, kaip mokslas — negerčiau. Jeigu alkoholis būtų taip naudingas, kaip miegas — negerčiau.

Skaitytojau! ar tu geri? Jei taip, vardan meilės Dievo ir artimo pasiimk tik šiuo vienu trumpu žodeliu **negersiu**.

Morkus.

Rainčiškiū Beržytė

Iš L. V. 1os Dailės Parodos

Plešinsys Al. M. Račkaus

Brangioji sesute!
Tu vis sakai,
Kad aš žydriai
Žibu... Tu žvaigždutė
Esi, — ašai
Kas?... — vien tiktai
Sau ašaros lašas...
Ir todėli,
Jei spinduliai
Jam šviečia, tas lašas
Žibėt žydriai
Tiktai gal' jai.

Gintaras.

Už Tēvyņę.

(Tragišķas vaizdelis).
Veikiančios yptatos:
Motina, jos sunus ir kareivis.

I.

(Paprastas kambarys, motina su sunumi nustebę klausosi. Už durių girdisi būbno balsas ir kareivio kalba).

KAREIVIS.

Užia tik vējas šaltai
Ir sniegas labai lauke krinta.
Vargšams kareiviams antai
Saulutė niekad neprašvinta.
Vargo suspausti visi
Jie šaltyje turi stovėti.
Sunki, naštuže, esi...
O Dieve, padėki kentėti!

(Vidun įėjęs).

Vadas prisakė piktai,
Kad eičiau aš jūsų ieškoti;
Liepė, kad sunų skubiai
Varyčiau į karę kovoti.
Priešų daugybė matai
Užpludo it debesys tamsus.
Skamba tik skamba kardai
Ir griausmas girdėti toks baisus!

MOTINA.

Širdį turėkie, žmogau!
O, gailestingas dangau!
Vieną tik sunų turiu,
Leisti aš jo neb'galiu!

Karas prakeiktas, baisus,
Išvežė vyrą, vaikus....
Kas mane seną slaugins?
Jie juk daugiau nesugriš...

KAREIVIS.

Mirtį pasiulė jie man,
Jei jūsų sunaus neatvesiu,
Rengki gi sunų karan!
O ne — tai gyvybę prarasi!
(Iškelia kardą augštin).

MOTINA.

Ar girdi, mielas sunau?
Ir tavęs štai jau nebtekau;
Ir kas mane gelbės, paguos,
Varguose kas ranką paduos?!...
Ir kam gi tave auginau,
Ir kam tiek naktų nemigau?
Petreli, dėl tavęs vargau,
O gal nebmatysiu daugiau....

O! skaudus likimas matau
Šiandieną užkūlo ir tau
Gal mirti reikės? Amžinai
Mus perskirs karužė visai!....

SUNUS.

Močiute, jis nekaltas,
Kad mane kviečia ten,
Kur siaučia kardas šaltas.
Keliauji tuoj karan!
Žiurėkie, ant tėvynės
Užplaukė debesys,
Tai reiškia nuo skerdynės
Nėbus liuosa šalis.

Aš bėgsiu prablaivinsiu
Juoduosius debesius
Ir priešus aš nuvysiu
Į tolimas šalis!

Šis kardas yra kietas,
O ranka yr' tvirta!
Nustebės net visas svietas,
Kaip priešas kris auka!

Sudiev, motule, laikas
Keliaut iš čia šalyn.
Matai, ugnis it žaibas
Artyn, artyn, artyn!....

Sudiev, sudiev, tėvyne,
Močiute mylima!
Statysiu štai krutinę,
Ne baisi man kova!

Pagrįšiu aš didvyriu,
Jei Dievas man padės;
Iš karo, iš skerdynių,
Pagrįšiu iš ugnies!...

(Atsisveikina su motina ir kareivio lydimas išbėga. Užgroja trimytais ir ragais, nyksta jų balsas tolumoj).

MOTINA. (Viena verkdamą).

Lietuva, tėvynė mūsų,
Ašarose plusta
Ir per amžius Josios sunų
Verkia.. kenčia.... žusta....

(Krinta ant grindų. Uždanga nusileidžia).

II.

(Miškas. Žemė lavonais apklota. Girdėti šaudymai. Kareivis sužeistas iš lengvo keliasi iš lavonų tarpo, nustemba ir pradeda kalbėti. Čia gali muzika pritarti.).

* *

Lavonų kruva neregėta,
Baisioji kova negirdėta.
Čia kraujo yra daug išlieta,
O muštis dar tik ką pradėta.

Oi skauda mano sunkios žaizdos.
Aplink dar kulkos piktos švaistos.
Gal žaizdą gausiu dar nevieną,
Nuo jų mirsiu gal šiandieną....
Kaip šalta!.... tuščia ir niekinga
Ant lauko šito pragaištingo!....
Lavonai šitie, rodos, kolba:
“Guldyk ir tu čia savo galvą!”....

(Pastebi tarpe lavonu savo tėvą ir puola prie jo).

O kas ten?... Žiuri šis lavonas!...
Štai perplėštas visas jo šonas!....
Tai mano tėvas! Jis.... tėvelis!...
Nuo kardo žuvęs yr' senelis.

(Paskui pažįsta savo brolius).

Čia brolis mano! Štai ir kitas!
Tai šuvis juos užmušė piktas.

(Puola ant kelių).

O Dieve, Dieve, manó mielas;
Priimk į dangų jų sielas!

Mamute mano, tu brangioji,
Ant rankų mus visus nešiojai...
Tai tokį ačių tau mes tariam —
Niekingai žustam toje karėj!
Jei duotų tau kas nors žinele.
Iš skausmo plyštų tau širdelė,
Kad žusta jau mūsų šeimyna;
Kanuolės lyd' į kapinyną...

(Energiškai pasikelia).

Dar grįšiu aš juk į tėvynę;
Tenai pailsinsiu krutinę!
Dangaus žvaigždute rytmetine,
Nuvesk į tėvyškę — melynę!

MOTINA.

(Pasirodo motinos dvasia baltuose rubuose, prakalba į sunų ir nežymiai isnyksta).

Eikšen, suneli, prie manęs,
Nebusi viena be tavęs.
Dangus tau atviras antai; —
Ilsėk, sunau, ten amžinai!.....

SUNUS.

Tai tu, žvaigždute rytmetyne!
Nuvesk į brangiąją melynę,
Pailsint manąją krutinę.
Suviev!... Keliaujų į tėvynę....

(Nori bėgti ten, kur motina išnyko, bet krinta lovanų tarpan. Miršta).

L. Šilelis.

Katalikai Nemiega.

(Laikraščių Apžvalga).

Iki šiol visų buvo manyta, kad Lietuvos kuno kairioji ranka yra stipresnė ne kad dešinioji, nes kairioji dirbo-mosavo be perstojo, kuomet dešinioji sau ramiai ilsėjosi.... Bet Augščiausiojo yra kitai sutvarkytą. Kairių pasaulyje yra labai mažai. Mūsų tauta irgi nėra kairė. Sustiprėjimas katlikiškosios laikraštijos Amerikoje ir žlugimas laisvamaniškos, parodo tą aiškiai. Štai bėgije vienu metų užgimė net šeši katalikiški laikraščiai, tutent, "Pažanga", "Darbininkas", "Tautos Rytas", "Vytis" "Santauka" ir "Žvirblis". Po kalėdų bus du kart padidinta "Tikyba ir Dora". Girdėtis kad neilg trukus išeis naujas katalikų laikraštis Pittsburge ir dienraštis Chicagoje... Mes katalikai tik turime džiaugties iš to!

Kaip šie 1915 metai mums katalikams buvo laimingi, taip anti-katalikams pragaištingi. Laisvamųjų laikraščių žlugo šie: “Laisvoji Mintis”, “Pažvalga”, “Jaunimo Sapnai”, “Pirmyn”, “Amerikos Lietuva” ir “Tarka”. Taipgi merdėja ir “Darbininkų Balsas”.

Nenoriu džiaugties, kad mūsų priešai visur pralaimi, tas būtų nedora ir neišmintinga, bet turiu atkreipti dėmesį į tai, kad nesusipratusiai katalikai jau pradėdavo susiprasti. Laisvamųjų tikroje to žodžio prasmėje, randasi vos tik maža saujelė ir jie savo pinigais jokia būdu laikraščių išleidinėti negalėtų, jei ne katalikai. Nesusipratusiai katalikai ir vien tik katalikai savo centais užlaikydavo juos. Tai yra aiškus faktas kaip diena. Bet nunai jau dalykai stovi kitaip. Užtatai nėra ko ir stebėtis, jei laisvamųjų laikraščiai pradėdavo nustoti skaitytojų ir žlunga, o katalikiški išdygsta nauji ir turi gan gerą pasisekimą.

Duok Dieve, kad ir 1916 metai mums katalikams būtų tokie laimingi, kad kaip buvo pereiti metai!

Aras.

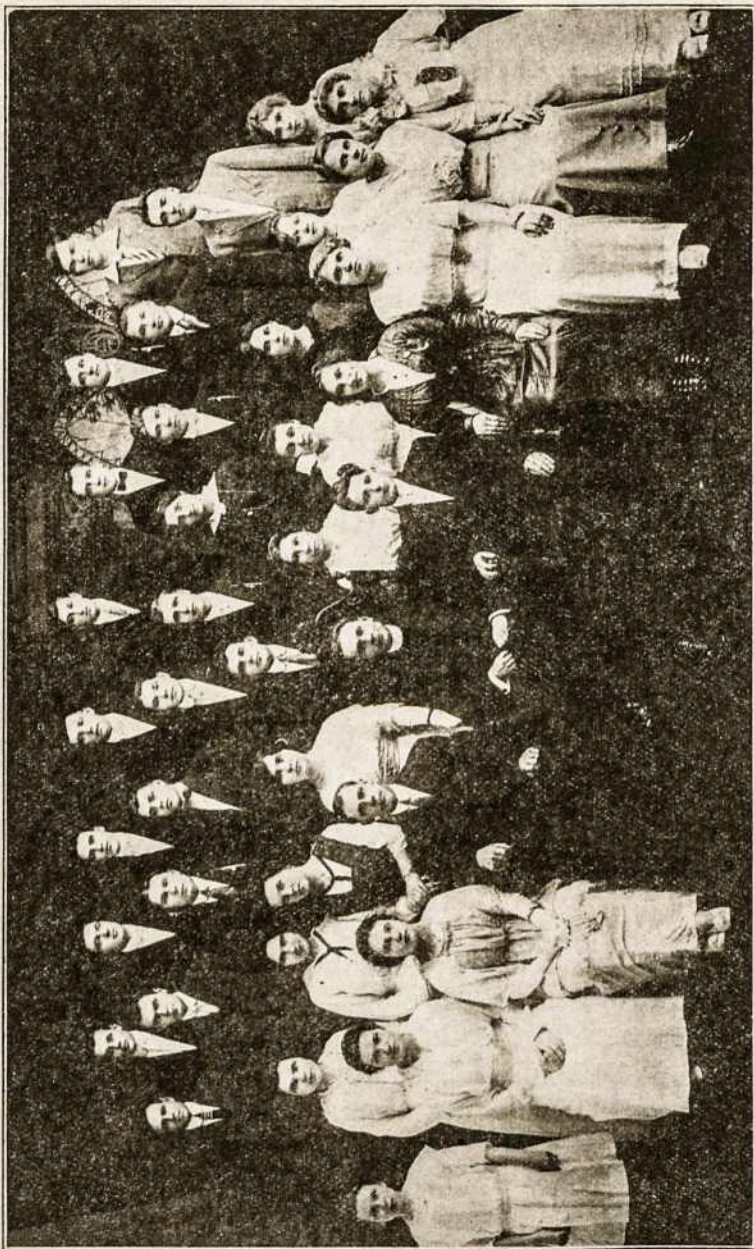
“Vyčiui”.

(Pasveikinimas).

Jaunas “Vyti” laikrašteli
Eik į platų svieta,
Skleiskie šviesa, tikrą mokslą —
Kur tik rasi vietą.
Nešk ramybę
Į pasaulį visur;
Trauk iš tamsos mūsų brolius
Lietuvoj’ ir kitur.
Mūsų sukrutę vyčiai, vytės
Tau noriai padėsime,
Prozą ir eiles rašysime,
Šelpsim kiek galėsime.
Padėk Dieve Tau, jaun’s “Vyti”,
Dirbt pasekmingiausiai,
Kad nuveiktuom visuomenei
Gero kuodaugiausiai!

Mykolas.

XIII-oji Lietuvos Vychių kuopa, prie Šv. Kryžiaus parapijos, Chicago, Ill.

Dvikojis Gaidukas.

(Feljetonas).

Šen buvau, ten buvau,
Tokių “cudu” nemačiau,
Kad pons Bartkus ant scenos
Kaka (ryku) užgiedos.

Viename “nuverstete” teko man buti lietuvių studentų susirinkime. Sédžiu. Atsikosėjau, atsikrankščiau, atsikrapščiau ausis ir akys, ydant paskui netrūkdžius kalbėtojoms, ir su nekantrybė laukiu pradžios (reikia žinoti, kad mergaitės visuomet yra nekantrios). Studentai.... žingeidu.... negaliu nusedėti, o mano krutinėje širdis kaip su kuju bilst, bilst, bilst, taip ir muša.

Taigi ir neapsiviliau... Išlindo pirmininkas nieko sau “fain” virukas ir perstatė vieną iš geriausių, makyčiausių ir “cudaučiausių” kalbėtojų p. Bartkų. Sako: “Dabar, garbanosios ir garbanosiai, ščyrai prašau paklausti cudaunos p. B. prakalbos”. Įsmeigiau savo akutes į jį (visi sako, kad mano akys tai tokios aštrios kaip vilyčios) ir laukiu kas išeis iš jo tos “cudaunos” prakalbos. Salėje “smertelna” tyla...

“Garbanosiai viengenčiai! — suriko p. B., — aš ši vakarą kalbėsiu tēmoje-netemoje, but tai ataka-neataka, atsakymas-neatsakymas. Kadangi šios ypatos, apie kurią manau ši vakarą kalbėti, nėra, tai aš ir galiu, kaip noriu apie ją ir kalbėti. Buvo kada atvažiavęs čia tulas kamas P—š—s, kirs apjuodino mūsų brolius socilistus, neduodamas nei vienam progos pasiaiškinti. Jis mus viečnai apdrebė purvais ir išvažiavo sau. Atsimenat, kaip jis kritikavo Darvina, ir kada dr. K. Aralius ir dr. S. Trikulis norėjo už Darvina užstoti, tai tas..... nedavė kalbėti”.

“Na, kad davė tai davė pipirų p. P—š—ui! — pamaniau sau, — ir gerai tam šuneliui P—š—ui, ko kiša liežuvį nieko “nežinodamas”. Ir tu man buk toks neišmanelis!..... Tur but ant abėjų akių kurtas ir ant abiejų ausų aklas, kad jau nežino iš kur Darvinas paeina. Juk kaip kada višta išperi ančiuką, kielė išperi gegužiuką, na ir kas čia but stebėtino, jei “monkė” išperėjo tokį didvyrį Darviną. O ponas P—š—s to nežinojo, o gal ir žinodams to nesakė laike savo prakalbų, todėl ponas B. užpyko. Kaip-gi čia neužpykti ant p. P—š—o už tokį darbą?!

Beje, kalbėtojui dar “cudaunai” iš čiaumučio išspruko buk išviso pašalyje buvo 19 Kristų! Na, ar tai ne cudai? O ir Kristaus motina turėjusi septynis sunus ir pagal anglišką garmatiką tris dukteris, o pagal lietuvišką gal tris gal keturias, o gal ir daugiau. Niekados jam bučiau netikėjusi, jei jis but nepasisakęs, kad šiame “nuverstete” jis mokinosi prie 19 profesorių. Bet ką aš čia galiu viską epsakyti, jei kas interesuojasi tuomi, tai gali nuvažiuoti pats į “Osiaraplav nuverstetą” ir pamatyti cudus, kuriuos krečia ponas Bartkus ir kiti “Kiauleivių” bei “Kiaulienų” prikazčikai.

Lakštutė.

Iš L. V. Centro Raštinės.

Skaitykite šį skyrių.

Iš gautų laiškų nuo nekurių kuopų sprendžiu, kad kuopų valdybos arba mažai atkreipia atydos ant oficiališkų iš Centro Raštinės pranešimų, arba visiškai neskaito "Vyčio". Gerbiamieji kuopu raštininkai, meldžiame visuomet su didžiausia atyda tēmyti, kas yra iš Centro Raštinės!

Nors jau buvo aiškinta, bet dar kartą paaškinsiu apie **aplikacijas**.

Kiekvienai kuopai yra pasiūsta aplikacijos, kurios po išpildymui turi buti sugražintos kuoveikiausiai į Centrą, nežiurint ar pereitais metais buvo aplikacijos jau išpildytos ar ne.

Kartu su aplikacijomis galima siūsti ir pusmetinę arba metinę duoklę.

Jeif kuopa jau yra užsimokėjusi savo duokles, tuomet nėra reikalo, kad neatbutinai siūsti ir pinigus su aplikacijomis.

Nekurios kuopos dar yra skolingos Centru net nuo III Kongreso.... ir jei per gruodžio mėnesį su Centru neatsilygins, tai netiktai kad yra suspenduotos,

bet ir visiškai bus išbrauktos.

Gerbiamieji, pasiskubinkite, padėkite Centru susitvarkyti.

S. Šlegaitė,

L. V. fin. raštininkė.

Nuo Naujų Metų prasidėda naujas "Vyčio" prenumeratos pusmetis. Visos kuopos sausio mėnesyje turi prisiūsti "Vyčiui" pusmetinę duoklę po 50c. nuo kiekvieno pilno nario, nes vėlinant su mokestimi pristigs pinigų tolimesnių numerių išleidimui, kadangi su Kalėdų numeriu ir "Vyčio" fondas išsibaigė.

CEDAR RAPIDS, IOWA.

12 d. gruodžio, po K. Pakšto prakalbų, čia susitverė nauja vyčių kuopa. Šioje kolonijoje nėra lietuvių parapijos ir lygšiol lietuvių tarpe mažai tebuvo gyvumo. Susitverusi vyčių kuopa savo veiklumu įneš į vietinių lietuvių gyvenimą nemažai gyvumo. Pradžioje prie kuopos jau prisirašė 23 prakilnaus jaunimo. Pirmininku išrinktas p. Zabrauskis.

P. Mulevičius,

L. V. Centro Raštininkas.

Apšvietos Skleidėjai.

(Nurodymai kur kreipties rengiant paskaitas, referatus ir prakalbas).

Muzika, spauda ir gyvas žodis tai yra trys didžiausios pasaulio galybės. Muzika yra žmonijos širdies ir jausmų valdovė, — gi spauda ir gyvas žodis yra ne tiktai širdies, bet ir proto viešpačiai. Niekas tokio įspūdžio į liaudį negali padaryti, kaip kad prakalbos. Mokslinės bei doros prakalbos atneša žmonijai neišpasakytą naudą, — gi mulkintojų ir nepraustburnių pliovonės vien tik nuodina klausytojų sielas, supudo visą, kas yra tobula ir žmogų paverčia į gyvulį. Užtatai, vyčiai, blaivininkai, S. L. R. K. A. kuopos, Moterų Sąjungos kuopos ir kitos katalikiškos draugijos, rengdami referatus, paskaitas ir prakalbas, saugokitės, ydant nepasikviestumete kokį nors “humbugierį”, kurs vieton šviesti, mulkintų jus!.... Yra faktų, kad tulos katalikiškos draugijos, iš nežinojimo kur kreipties reikale kalbėtojo, parsikviečia kokį cecilikutį, pav. kaip kad Newarko Jaunimo Kliubas padarė. Taigi “Vyčio” priedermė yra paduoti bent trumpą sąrašą geresnių katalikų kalbėtojų, kurie su mielu noru patarnaus kiekvienai tautiškai-katalikiškai draugijai.

Aleksandravičius Al., Beethoveno Konservatorijos mokytojas ir Lietuvos Vyčių Centro išdo globėjas, 732 W. 19th st., Chicago, Ill.

Bielskis J., daktaras, 41 Capitol ave., Hartford, Conn.

Česnulevičius Kaz., Bostono Universiteto teisių fakulteto studentas, 727 N. Montello st., Montello, Mass.

Gudas Pr. “Darbininko” redaktorius, 242 W. Broadway, So. Boston, Mass.

Gurinskaitė M. L., A. L. R. K. Moterų Są-gos rašt., 3347 Auburn ave., Chicago, Ill.

Jakaitis J. J. kun., 41 Providence st., Worcester, Mass.

Jakaitis Pr., klasikos studentas, Holy Cross College, Worcester, Mass.

Jaroševičius J., Tautos Fondo išdo globėjas, 1048 Washington st., Norwood, Mass.

Juras Pr., filozoifojos studentas, 112 N. Green st., Baltimore, Md.

Juškaitis Pr., filozofijos ir teologijos studentas, St. John's Sem. Brighton, Mass.

Karosas J. E., Lietuvos Vyčių Centro pirm. ir “Draugo” redaktorius, 3337 So. Morgan st., Chicago, Ill.

P. Kašetienė, 82 Porter ave., Montello, Mass.

P-lė Kašetaitė O., veikėja jaunimo dirvoje, 82 Porter ave., Montello, Mass.

Kaupas Julius B., “Draugo” redaktorius, 3337 So. Morgan st., Chicago, Ill.

- Kemėšis F. kun.**, "Darbininko" redaktorius ir Tautos Tarybos raštininkas, 50 W. Sixth st., So. Boston, Mass.
- Kneižis Antanas.**, Conn. Apskr. Vyčių pirmininkas, 23 Sheldon st., Hartford, Conn.
- Kovas J. V.**, veikėjas blaivybės dirvoje, 21 Congress ave., Waterbury, Conn.
- Krušinskas K. J.**, S. L. R. K. A. prezidentas, 59 Ten Eyck st., Brooklyn, N. Y.
- Linkus Anicetas**, klasikos studentas, St. Bede's College, Peru, Ill.
- Migauskas Tamas**, Bostono Universiteto teisių fakulteto studentas, 21 Ledge st., Worcester, Mass.
- Mulevičius P.**, Lietuvos Vyčių Centro raštininkas, 6329 S. Fairfield ave., Chicago, Ill.
- Nausiedienė A.**, Moterų Sąjungos Centro išdininkė, 917 W. 33rd st., Chicago, Ill.
- Pakštas K.**, Loyolos Universiteto sociologijos fakulteto studentas ir "Vyčio" redaktorius, 731 W. 18th st., Chicago, Ill.
- P-lė Petrauskaitė A.**, S. L. R. K. A. vice-pirmininkė, 563 River st., Waterbury, Conn.
- Petraitis Aug.**, filozofijos ir teologijos fakulteto studentas, 41 Providence st., Worcester, Mass.
- Ramanauskas J. J.**, Boston College studentas ir L. D. S. Centro raštininkas, 242 W. Broadway, So. Boston, Mass.
- Račkus Al. M.**, Loyolos Universiteto sociologijos fakulteto studentas ir "Vyčio" redaktorius, 731 W. 18th st., Chicago, Ill.
- Rutkauskas A. K.**, daktaras, Tautos Tarybos pirmininkas, Tautos Fondo pirmininkas ir S. L. R. K. A. Centrališkas gydytojas, 2302 So. Leavitt st., Chicago, Ill.
- Sakalauskas J.**, "Santikos" redaktorius ir vyčių veikėjas, 2120 St. Clair ave., N. E. Cleveland, Ohio.
- Saurusaitis P. kun.**, uolus veikėjas blaivybės dirvoje, 46 Congress ave., Waterbury, Conn.
- P. Strakauskienė**, veikėja moterų dirvoje, 120 Bowen st., So. Boston, Mass.
- Sutkus A. J.**, Chicagos Apskr. S. L. R. K. A. pirm., 6329 So. Fairfield ave., Chicago, Ill.
- Šlakienė A. S.**, daktarė, Centralė Moterų Sąjungos kvotėja, 3255 S. Halsted st., Chicago, Ill.
- Šlakis A. A.**, advokatas, Tautos Fondo raštininkas ir Tautos Tarybos narys, 3255 So. Halsted st., Chicago, Ill.
- Šimutis L.**, "Vyčio" adm., 731 W. 18th st., Chicago, Ill.
- Vaičiūnas H. kun.**, Lietuvos Vyčių Centro Dvas. Vadov., 32 st., & Auburn ave., Chicago, Ill.
- Vasiliauskas J. S.**, S. L. R. K. A. rašt., 112 N. Greene st., Baltimore, Md.
- Virmauskis Pr.**, filozofijos ir teologijos fakulteto studentas, 22 Broad st., Brockton, Mass.

Kas Jaunimo Veikiama.

AKRON, OHIO.

Paskutiniais laikais šio miesto lietuviai subruzdavo darbuoties. Pridygo naujų draugijų. Jų tarpe gyvuoja ir vyčių kuopa. Nors ji dar jauna, bet visgi stengiasi veikti, 13 d. lapkričio mūsų kuopa turėjo vakarą su dainomis, deklamacijomis ir p. Atsilankė ir iš Clevelando vyčių. Ateityje manoma surengti ir daugiau tokių vakarėlių. Kiekvieno prakilnaus jaunikaiečio ir mergaitės priedermė yra prisirašyti prie Vyčių.

Tirinėtojas.

ATHOL, MASS.

“Žilė Galvon, Velnias Vodegon” ir “Užkėrėtas Jackus” dar ilgai stovės mintyse Atholiečių. Joki draugija šiame miestyje dar taip neužganėdino publikos, kaip kad L. Vyčių 10 kuopa sulošdama viršminėtus veikalus 25 d. lapkr. Malonu yra pranešti, kad artistų ratelyje buvo keletas čia gimusių lietuvių.

Prie mūsų kuopos vis daugiau ir daugiau prisirašo čia gimusio jaunimo, ypatingai mergaičių, mat p-lė O. Kašėtaitė iš Brocktono, Amerikoje gimusi, neperšniai pasakė puikią prakalbą, kuri sukėlė upą suamerikonėjusio jaunimo. Bepig vyčiams bujoti, jei jie savo tarpe turi tokių žvaigždžių, kaip p-lė Kašėtaitė.

Protarpiais buvo išpudingų ir puikiai pasakytų deklamacijų. Dialogas labai gražiai pavyko. Ant galo pp-lės Elz. Braškytė ir M. Andriliunaitė sudainavo duetą. Puikus, malonus balsai. Publika išsaukė antrą kartą dainuoti.

Žmonių atsilankė labai daug. Pelno liko nemažai. But pagėdaujama, kad dar kada nors surengtų panašių vakarų. Mylėkime, broliukai ir sesutės, daile, ji tobulina mūsų skonį ir sielą.

Gailiunas.

ATHOL, MASS.

Lapkričio 28 d. X Vyčių kuopa laikė savo mėnesinį susirinkimą. Šiame susirinkime svarbių nutarimų nebuvo. Beje, atsisakė nuo vietos teatrališko skyriaus vedėjas dr. J. Andriliunas; jo vietą užėmė p-lė B. Morkevičiūtė. Atsisakiusiam padėkavota už pasidarbavimą; naujas-gi priimtas karštu delnų plojimu.

A. K. Losius.

BROOKLYN, N. Y.

L. Vyčių 41 kp., Ap. P. Šv. parap. svetainėje, 24 d. lapkričio, surengė vakarėlį, kuris pavyko kuopuikiausiai.

Visupirma buvo prakalba p. A. J. Staknevičiaus iš Bloomfield, N. J. Savo kalboje gerb. kalbėtojas ragino jaunimą organizuoties po Lietuvos Vyčių vė-

liava, visiems išvien darbuoties ir mokinties. Jo kalba patiko visiems.

Vietiniai vyčiai artistai sulošė "Užkėrėtas Jackus". Nors spėkos dar jaunutės, bet savo uždotis atliko atsakančiai. Bravo! Po teatrėliui buvo lietuviški žaislai ir skrajojanti krasa. Daugiausia atviručių laimėjo ir gavo pirmą dovaną "Darbininką" ant 4 metų p-lė P. Izodžiūtė, antrąją gi, Pr. Vaičiaičio eiles, 11. — S(— "VYTIS

laimėjo p-lė M. Treigiūtė. Publikos buvo daug ir visi užsilaike mandagiai. Pažymėtina, kad šis vakaras buvo tai pirmas vyčių vakaras. Svaigalų nebuvo. Įspudį išsineši labai malonu. Tikimasi, kad tai bus ne paskutinis, kad vyčiai ir daugiau suteiks Brooklyniečiams tokių vakarų.

V. J. Banaitis.

Nuo Red. L. V. 41 oficialis koresp. taipgi patvirtina šią korespondenciją.

CHICAGO, ILL.

Malonu yra pastebėti, kad vyčiai naudingai moka praleisti Adventų laiką, kada negalima linksminties. 4 vyčių kuopa 2 d. gruodžio turėjo naudingų prakalbų su judančiais paveikslais, kurias rengia Chicagos vyčių apskritys. Kalbėjo Dr. Rutkauskas apie sveikatos užlaikymą, Julius Kaupas, "Draugo" red., apie tėvynės meilę ir L. Šimutis, "Vyčio" adm., apie jaunimo uždavinius. Visos prakalbos kiekvienam buvo labai naudingos ir pamokinančios. Tarpe prakalbų rodė judančius paveikslus. Žmonių atsilankė daug.

Vincas Vytis.

CLEVELAND, OHIO.

Lapkričio 21 d. L. Vyčių 25 kuopa parengė gražų šeimynišką vakarėlį. Buvo dainų, deklamacijų, prakalbų. Po programo žaidė daug įvairių žaislų. Vakarėlis buvo labai gyvas ir linksmas.

Vyčių 25 kuopa pirmadienio vakarais rengia debatus, kurie buna Koeneg Hall, 3704 Superior ave. Kviečiamą visą jaunimą, ypač vyčius, į tuos debatus atsilankyti ir pasiklausyti.

M. Š—nis.

GRAND RAPIDS, MICH.

Neseniai susitverusi kuopa sparčiai auga ir darbuojasi. Kuopa susitverė atvikus čia š Chicagos uoliams vyčiams K. Gervyliui ir J. Pivoriunui ir pasidarbavus vietos vargonininkui p. V. Stasevičiui. Laike Kalėdų 26 gruodžio rengiama vakaras. Statys ant scenos "Kumutes". Bus dar prakalbų ir gražių dainų. Vakaro vedėju yra p. J. Pivoriunas, o choro p. V. Stasevičius. Vakaras įvyks šv. Petro ir Povilo svetainėje.

Paš.

Red. pasta**ba**. Atvažiavus į Grand Rapids vyčiams K. Gervyliui ir J. Pivoriuniui tuojaus susiorganizavo nauja vyčių kuopa, kuri dabar taip uoliai jau pradeda veikti. Jų pavyzdis sektinas visiems vyčiams: apsigyvenus tokiose vietose, kur dar nėra vyčių kuopų, organizuoti ten jas.

HARTFORD, CONN.

Hartfordo miestelis nedidelis, apgyventas įvairiomis tautomis, tarpe kurių nemažai ir lietuvių.

Hartfordo lietuviai organizuoti žmonės: turi daug įvairių draugijų ir visos gana gerai gyvuoja. Apšvietą čia daugiausiai platina L. Vyčių 6 kuopa. Ji turi savo knygyną ir vakarinę mokyklą. Tik labai negražu, kad nekurie vyčiai lankosi ant cecilikų prakalbų. Taip darydami laužo savo konstituciją. Reikėtų tik susiprasti ir brangaus laiko negaišinti. Juk pas tamsunus nieko gero neišmoksi.

T. Špelis.

MELROSE PARK, ILL.

Lietuvos Vyčių 22 kp. turėjo savo susirinkimą nedėlioje, gruodžio 5 d., 2 val. po piet, Italų bažnytinėje svetainėje. Buvo tai vienas iš gyviausių susirinkimų šiais metais, kuriame dalyvavo beveik visi šios kuopos nariai. Taipgi buvo svečių iš 14 kuopos Cicero ir 5-tos kuopos North Side, nutarta šie dalykai:

1. Surengti paskaitų vakarą su judomais paveikslais.

2. Sutverti Dramatišką Skyrių ir greitu laiku veikti. Repeticijos bus kiekvieną utarninko vakarą.

3. Mėnesinius susirinkimus laikyti pirmą nedėdienį kiekvieno mėnesio.

4. Paprastus literatiškus bei žaislų susirinkimus laikyti kiekvieną ketvergą, išskiriant paskutiniąjį kiekvieno mėnesio.

5. In corpore visiems nariams eiti prie Kalėdinės išpažinties.

6. Po Kalėdų surengti vakarą. Visas pilnas eis organo "Vyčio" fondui.

Malonu yra lankytis į Vyčių susirinkimus. Koki draugiška

dvasia, kiek ten gyvumo! Jaunime, rašykimes prie Lietuvos Vyčių!

Prana Vytis.

MELROSE PARK, ILL.

Vienas puikiausių balių šiame miestelyje, tai buvo moterų Šv. Onos dr-stės, kuris įvyko lapkr. 27 d. Igno Vaičiūlio svetainėje. Jaunikaičių ypatingai gražių mergaičių buvo pilnutėlė salė, kurioje sau linksmai ir padoriai žaidė-linksminos.

Tą pačią dieną, ydant užkenti katalikų draugijai, o save prie bankruto dar labiau pastumėti, surengė balių ir cecilikų Sunų ir Dukterų dr-stė. Nekaip jiems pavyko... mergaičių buvo vos tik pusė tuzino, o kur mergaičių permažai, arba pritrūksta vaikinių, tai jau ne balius. Linksma, kad beveik visos mergaitės pas mus yra susipratusios ir su cecilikais jau nedraugauja. Bravo, mergaitės, su purvu žaisti neužsimoka!

Aleksandrovo Tėvas.

MINERSVILLE, PA.

Lapkričio 15 d. vyčių 39 kuopa surengė linksmą vakarėlį su dainomis ir deklamacijomis. Nors oras buvo šaltas, bet žmonių atsilankė daug. Nestokavo ir cecilikų, kurie rengėsi kelti trukšmą, bet viskas taip sau prėjo.....

Chorui vadovavo vietinis vargonininkas J. Mikutavičius. Po programo išpildymui prasidėjo žaislai ir skrajojanti krasa. Daugiausiai atvirlaiškių gavo ir laimėjo prizus p-lė M. Jurkiutė ir M. Dabryšius. Salė buvo išpuoš-

ta žaliais vainikais, elektrikiniais žiburėliais ir tautiškomis vėliavomis su parašu "Vyčių Diena". Ačiū p. F. Mandžiurskiui ir A. Varnagiriui už tokį išpuošimą.

Vakaro pelnas skiriamas kuopos knygyniui.

Sesutė Vytė.

SO. BOSTON, MASS.

Lapkričio 28 d., Vyčių 17 kuopa laikė susirinkimą. Kviesta nariai užsimokėti mokestis, apkalbėta, dėlko nariai negauna "Vyčio". Išrinkta žaislų komisija, kurią pateko p. P. Grinkevičius ir p-lė K. Kaulinskaitė. Įduota kuopai artistų burelio laiškas,

kur skundžiamasi ant p. J. Ramanausko už apleidimą rolės lošiant "Miglą", kadangi p. J. Ramanausko susirinkime nebuvo, tai tas dalykas atidėta kitam susirinkimui. Prisiminta apie sutverimą iš vyčių bažnytinio choro, nes, prašalinant laisvamanius, senasis choras gal suirti. Ir iškro būtų labai malonu, kad susitvertų choras iš vienu katalikų.

Dainų Mylėtojas.

Red. prierasas. 17 kuopos nariai negauna "Vyčio" dėlto, kad neužsimoka prenumeratos sulyg paskutiniū kongreso nutarimo.

Bibliografija ir Kritika.

ŠIRDIS.

Parašė Edmondo de Amicis, vertė Matas Grigonis, 362 pusl., labai gražiai iliustruota, išleido Tėvynės Mylėtojų Draugija. Kaina nepažymėta, bet mano nuomone yra verta \$100.

"ŠIRDIS" yra tai vienas stambesniųjų lietuvių literatūros papuošalų. Vat tokios rušies knygos, tai bent knygos! Skaitai ir negali atsigerėti. Už tokį gražų ir naudingą leidinį kiekvienas gali tarti T. M. Draugijai ačiū. "Širdis" yra verta didžiausio praplatinimo.

Lietuvos Vyčių knygynams ir kiekvienam jaunikaičiui bei mergaitei, nuoširdžiai patariame nusipirkti šią knygą.

A. R—s.

Amekiros Lietuvių Katalikų, "METRAŠTIS" 1916 m.

Tvarkė ir redagavo kun. P. Lapelis. Išleido Lietuvių Katalikų Spaudos Draugija. 448 pusl.

Tai dar pirmo tokio "Metrašcio" (kalendoriaus) lietuviai susilaukė. Nei vienas lygšiol išėjusių kalendorių negali jam prilygti nei turinio įvairumu, nei spaudos gražumu. Nors nekurie straipsneliai ir silpnučiai, bet tai menkniekis; jie negali nustelbti daugybės "Metrašcio" gerųjų pusių.

Visas "Metrašcio" turinys padalintas į 15 skyrių. Štai jie: I Kalendariumas. II. Poezija ir literatūra. III. Straipsniai. IV Iš mūsų draugijinio gyvenimo. V. Iš astromijos srities. VI. Katalikybė S. Am.

Valstijose. VII. Kaikurios lietuvių katalikų parapijos Amerikoje. VIII. Geografijos statistikos žinios. IX. Įvairios statistikos žinios. X. Žinotini ir ypatingi dalykai. XI. Kraštutinybės. XII. Informacijos. XIII. Skyrius be vardo. XIV. Trupinėliai. XV. Paskelbimai. Visi skyriai yra naudingi ir įdomus.

Šalip turinio įvairumo puošia jį apie 150 fotografijų, tarp kurių yra 16 vyčių grupių.

Matydami tokią gražią “Metraščio” išvaizdą ir turiningumą, patariame kiekvienam skaitytojui jį įsigyti. Ypatingai vyčiai privalo jį skaityti ir platinti, nes jie “Metraštyje” užima pirmą vietą. Platindami “Metraščių” pakelsime ir savo vardą.

Giedrutis.

SKAMBAIČIOS STYGOS.

Eilių rinkinėlis, A. J. Našlaitis, spauda M. Paltanavičiaus, Worcester, Mass., $4\frac{3}{4} \times 9$ formatas, 41 pusl. Kaina nepažymėta.

Yra tai rinkinys iš 43 eilių. Spauda graži, nors ir nevysiškai tobula. Eilių tonas aiškiai parodo, kad autorius turėjo praleisti nemažai gyvenimo audrų. Beveik visame rinkinėlyje vien tik ašaros, ruduo ir mirtis. Nors Našlaičio eilės yra gan skambios ir gražios, bet visgi jisai neišlaiko poetiško tono. Štai “Epygramai” ant 12 pusl. ir “Rygos Naujienoms” ant 34 pusl., teršia beveik visą knygutę. Iš Našlaičio dar gali būti poetas, jei tik nenukryps tan kelian, kuriuo Jovaras nuėjo. Jaunimui, norinčiam surasti medžiagos deklamacijoms ir šiaip mylintiems eilutes, rekomenduojame nusipirkti šį eilių rinkinėlį.

A. R—s.

MOKSLEIVIS.

No. 37, Vol. IV, 24 pusl. Kaina 10c.

Iš visų atžvilgių yra geras, ypatingai apologetiškas straipsnelis “Paslaptis” puošia viso žurnalo turinį. “Literatura ir jos Intekmė”, taipgi ir “Ivinskio Kalendoriai” yra labai įdomus rašteliai.

“Moksleivis” yra tai vienatinis Amerikoje mėnesinis žurnalas, kurin rašo vien kolegijų ir universitetų studentai. Ištikrųjų “Moksleivis” yra vertas didžiausios paramos ir praplatinimo. Patartina jaunimui užsirašyti “Moksleivį”, ypatingai norintiems susipažinti su Amerikos studentų gyvenimu ir mėgstantiems skaityti tikrai moksliskus raštus. Metams kainuoja tiktai 1 dol. Antrašas:

“Moksleivis”, 43 Chapel st., Westfield, Mass.

SANTAİKA

Naujas Savaitinis Laikraštis “Santaika”. Leidžia P. Šukys, 2120 St. Clair ave., Cleveland, Ohio. Prenumeratos kaina \$1.00 metams.

Gaila, kad “Vytis” yra toks mažutis, kad galėtų atsakančiai aprašyti apie “Santaiką”. Pirmas jos numeris suteikia gan malonų

įspudį. Kas ją redaguoją negalėjome sužinoti. Nors įžanginis straipsnis buvo nelabai mums aiškus, bet visgi supratome, kad "Santaika" bus leidžiama katalikiškoje dvasioje ir vienys susiskaldžiusius į sroves lietuvius. Gražesnės idėjos ir negali but... Linkiame tau, brangioji "Santaika", geriausio pasisekimo ir ilgiausių metų.

Redakcijos Atsakai.

Lakštutė. Už prisiųstus feljetonilius labai ačiu. Sunaudosime. Meldžiame daugiau.

Lewistono Vytis. Nuosirdžiai ačiu už žinutes. Bravo Lewistono vyčiai! Kadangi mūsų laikraštis yra nedidelis, o raštų turime daugybę, tai atleisite, jei negalime dėti ištisai paskaitos P. S. B—s prakalbos. P-lės M. Dailidaitės prakalbą patalpinsime, jei bus užtektinai vietos. Meldžiame rašinėti į "Vyti" tankiau.

Pr. Z. Bereikalo pykšti. Tamstos atsisaukimas buvo perilgas, todėl ir patalpinome žymiai sutrumpintą. "Vyčio" red. pasilieka sau teisę prisiųstus straipsnius pertaisyti, sutrumpinti arba visai atmesti.

41 kp. koresp. Žinutes gavome, tik truputi suvėlintos. Ačiu. Lauksime daugiau.

5 kp. Vytė. Eilutės truputi persilpnos. Už korespondenciją nuosirdžiai ačiu. Lauksime daugiau žinių iš jūsų apielinkės.

24 kp. nariui. Už prisiųstas žinutes labai ačiu.

J. B—s. Gaila, kad Tamstos žinutės pavėlavusios. Talpinti negalime.

Kanklės. Labai ačiu. Meldžiame rašinėti tankiau.

Mykolas. Už gražų pasveikinimą ačiu. Tikimes, kad Tamista savo prižadų, kuriuos išreiškė eilutėse, neužmirši.

V. J. Banaitis. Ačiu už korespon-

denciją. Žinutės iš jūsų padangės yra visuomet pageidaujamos.

Žaliasis Dobilas. Vaizdelį "Kalėdų šventę" gavome, bet patalpinti negalėjome. "Vyčiui" perilgas. Rašyk, broliu, "short but sweet", gi Tamista parašė 12 puslapių!

Panevėžiečiui, Jaunam Viturėliui, M. š—niui, T. Špeliui, L. V. 41 kp. korespondentui, **Sesutei Vytei, Dainų Mylėtojui ir A. K. Losiui.** Nuosirdžiai ačiu už žinutes. Tik, gerbiamieji, nelinkite, nes juo žinutė yr naujesnė, juo svarbesnė.

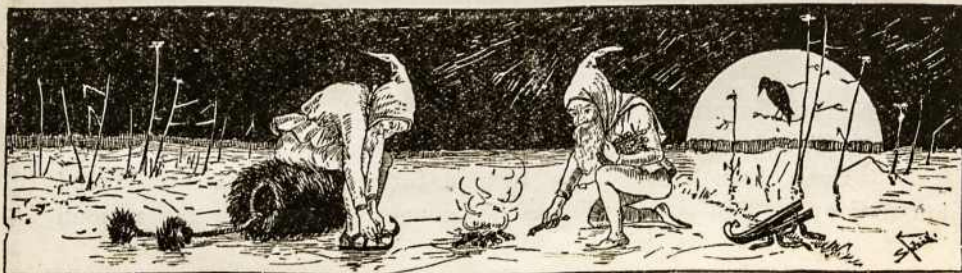
Aglė. Tamstos raštas "Vyčiui" yra perilgas. Jei, gerbiamoji, butum parašius straipsnelį, kuris užimtų daugiau puslapio, tuomet patalpintume su mielu noru.

Mažiukas. Tamstos beletristikos kąsnelis "Ant Ežero Kranto" yra labai gražus. Meldžiame parašyti daugiau tam panašių, tik trumpesnių, gerbiamasai, trumpesnių.

Jonas P... Tamsos eilutes gražiname atgal. "Vyčiui", gerbiamasai, reikia ne pamokslų bei komplimentų, bet raštų, kurie atneštų jaunimui naudą

Laputė. Ačiu už žinutes. Tilps sekančiame numeryje. Šin numerin nesuspėjome patalpinti.

M. J. š. Tamstos koresp. į Kalėdinį "Vyčio" numerį patalpinti negalėjome. Pervelai prisiuntėt.

Lietuvos Vyčių Centro Valdybos Adresai:

Dvasiškas Vadovas: Kun. H. J. Vai-
čiunas, 3230 Auburn ave., Chicago, Ill.
Pirmininkas: Jonas E. Karosas,
3337 So. Morgan st., Chicago, Ill.
Vice pirm. Matilda Šukiutė, 11
Alpine st., Worcester, Mass.
Prot. Rašt.: P. Mulevičius, 6329 S.
Fairfield ave., Chicago, Ill.
Fin. Rašt.: Saloméja Šlegaitė, 1427

So. 48 Ct., Cicero, Ill.

Iždininkas: P. P. Baltutis, 3261
So. Halsted st., Chicago, Ill.

Iždo Globėjai:

A. Aleksandravičius, 732 W. 19th
st., Chicago, Ill.

S. Kačinskaitė, 10626 Edbrooke ave.,
Chicago, Ill.

Atletų Pirmininkas: P. V. Gibavi-
čius, 510 East Northampton st.,
Wilkes Barre, Pa.

Literatiškos Komisijos nariai:

Julius B. Kaupas, 3337 S. Morgan
st., Chicago, Ill.

M. L. Gurinskaitė, 3347 Auburn
ave., Chicago, Ill.

J. J. Ramanaukas, 242 W. Broad-
way, So. Boston, Mass.

AUKOS "VYČIO" FONDAN.

Aukos "Vyčio" fondan.

XIII Vyčių kuopos Chicago.

Kun. J. Statkus	\$5.75
P. D. Virbickas	2.00
M. Šiaučiuvėnas	.50
Viso	\$8.25

Kun. F. Kemešis	\$5.00
P. Gudas	\$2.00

Po 1.00 d.

Pranas Virakas, J. Ramanaukas,
A. Navikas.

Po .50 c.

P. Vasiliauskas, P. Simonavi-
čius.

Viso	\$11.00
------------	---------

L. V. 26 kp. nariai, Worcester,
Mass.

Kun. J. J. Jakaitis	\$5.00
Pr. Zataveckas	\$2.00

Po \$1. dol.

A. Bulvidas, J. Galiauskas, A. Pa-
lubeckis, J. Bucevičius, R. Balčiuniutė,
O. Gudeliutė, V. Ginkus, J. Palube-
kis

Po 50c.

St. Moncevičius, V. Bucevičius, J.
Aleksa, K. Tamkus, B. Tamkevičiutė,
J. Steponkaitė, M. Ščiauškytė, B. Ja-
renučius, O. Žiterskiutė, J. Čižauskas,
A. Čiginskas, P. Steponkus.

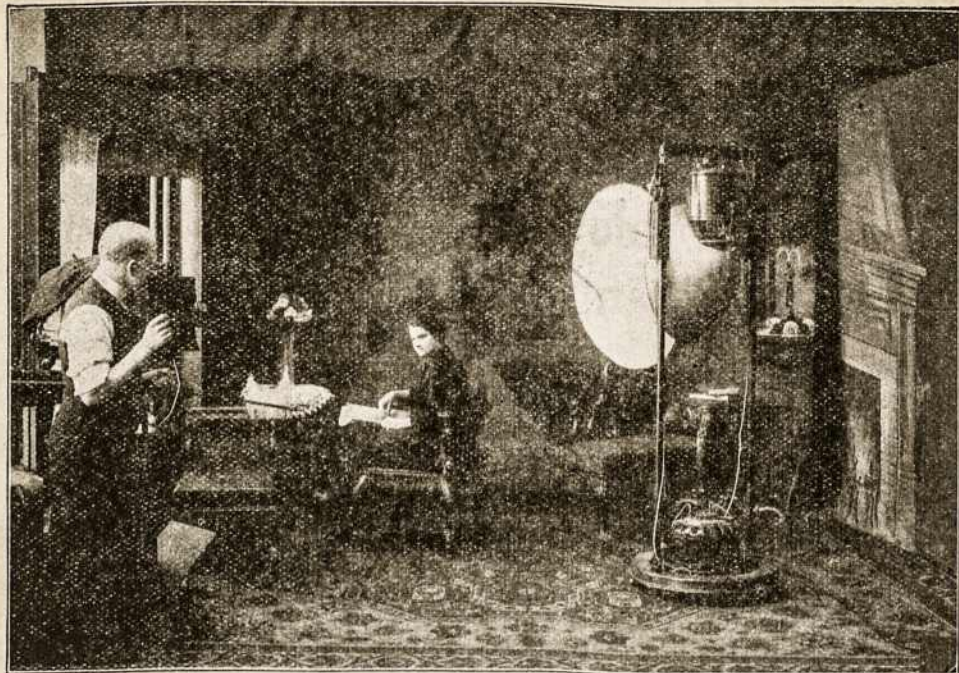
— 45c. P. Jasiūnas ir 25c. A. Jasiū-
nas.

Išviso Worcesteriečiai suaukavo

	\$21.70.
M. ž., Chicagoje	\$5.00
B. Borkevičiutė, Athol, Mass.	.65

Viso labo	\$46.60
-----------------	---------

Nuoširdžiai tariame ačiu.

Naujanybė

Mes savo naujoj galerijoje turime intaisę naujausias ir geriausias šviesas, su kuriomis galime fotografuoti naktį taip, kaip ir dieną. Su vestuvėms ir kitais fotografijų reikalais galite kreipties neišskiriant laiko arba tamsumo dienos, nes užtikrinam, kad busite užganėdinti.

Kurie norite gauti Vyčių Kongreso fotografiją, tai dar turime jų.

Tel. Yards 1546

V. J. STANKUNAS, Fotogr.

3315 So. Halsted st.,

kampas 33-čio Pl.

Vyčio Agentai

AKRON, OHIO.

S. Daunoras, 695 Edgewood ave.

ATHOL, MASS.

J. Gailunas, The Lithuanian Store.

BROOKLYN, N. Y.

M. Milukas, 416 Hooper str.

CHICAGO, ILL.

L. Vyčių IV kp. Knygynas, 717 W. 18th str.

L. Vyčių 16 kp. Knygynas, Auburn ave., aus 32nd Pl.

CICERO, ILL.

J. Šlegaitis, 1427 So. 48 str.

CLEVELAND, OHIO.

M. Simonis, 2012 St. Clair ave.

GRAND RAPIDS, MICH.

K. Gervylis, 1351 Hamilton av., N. W.

HARTFORD, CONN.

S. Sarapas, 23 Sheldon str.

LEWISTON, ME.

P. Jasiunas, P. O. Box 280.

SO. BOSTON, MASS.

Pr. Strakauskas, 120 Bowen str.

WATERBURY, CONN.

J. A. Vaitekunas, 25 Green str.

WORCESTER, MASS.

St. Moncevičius, 645 Grafton str.

Pr. Zataveckas, 20 Hacker str.